

αὐτὸν τὸν τρέπο καθὼς καὶ ποιά μορφὴ φαντάζεται πώς θὰ πάρει δικαιονισμὸς στὴν Ἑλλάδα;

Δέχομαι τὸ ίδιο, πώς δ. κ. Πουλημένος κάνει στὰ πέντε ψήφισμά του τὴν ἀπολογία τῶν οἰκονομικῶν ἀδύνατων. Μὲ ποιό σμας τρέπο σκέπτεται νὰ τοὺς βοηθήσει; Μὲ τὴν φωραρχοντιὰ τοῦ τέπου ποὺ τῇ θέλει, διποὺ μᾶς εἶπε κάπου, νὰ παιδαγωγεῖ καὶ νὰ καθοδηγεῖ τὸ λαό; Πώς θὰ καταφέρει τῇ ρωμαϊκῇ φωραρχοντιᾷ νὰ βοηθήσει τοὺς οἰκονομικῶν ἀδύνατους;

Ο. κ. Ἀ. Πουλημένος θέλει τὸν κοινωνισμὸν νὰ μπει μόνο σὰν ίδεα στὸν τόπο μας. Δηλ. δχι σὰν κοινωνικὸς ἄγωνας, διποὺ τὸν θέλομ' ἔμεις μαζὶ μὲ τοὺς ἐργάτες τοῦ Βόλου, τῶν Πατρών, τοῦ Πειραιῶς, τίς ἐφημερίδες «Ἐργάτης» καὶ «Μέλλον», τὴν Καινωνικογνή Ἐταιρία τῆς Ἀθήνας, ποὺ δ. κ. Ἀ. Πουλημένος θέλει νάγνονει τὴν ὑπαρξή τους. Τὸν ρωτῶ νὰ μοὺ πει αὐτὸς κι δχι τὸ λὲν οἱ θεωρίες τοῦ Σκίν Σιμόνη καὶ Μπλάν (ἢ Μπλάγκ;) σὲ τὶ θὰ ὠφελήσει δι πλαστικὴ εὐθὺ ἐργολαβία μὲ τὴν ίδεα τῶν σοσιαλισμοῦ τῶν οἰκονομικῶν ἀδύνατους, ποὺ τὴν ἀπολογία τους ἀνάλαβε δ. κ. Ἀ. Πουλημένος;

Ο. κ. Ἀ. Πουλημένος θέλει κι ὀνειρέθεται κι αὐτὸς μαζὶ μοὺ τὴ μέσφωτη τὸν λαό, δημόσια καὶ κοινῆς ωφέλειας ἔργα, κήπους, πάρκα καὶ τὰ ρέστα. Ρωτῶ διποὺ: Ποιός θὰ μορφίσει τὸ λαό καὶ ποιός θὰ τὰ κάμει αὐτὰ τὰ ἔργα; Ἡ τάξη πού, κατὰ τὸν κ. Ἀ. Πουλημένον δὲν ξέρω ποιόν ἀλλο σοφό, «τάχτηκε ἀπὸ δική της ἵκανότητα, δὲν ἀπὸ ἀκριτηγενεῖα τῆς τύχης, ἐπιμελητῆς τῆς εὐρωστίας τῆς κοινωνίας;» «Ἐκαμε τίποτες ἀπὸ αὐτὰ στὰ κράτη, ποὺ εἶδε καὶ γνώρισε δ. κ. Ἀ. Πουλημένος, ἐνοώ τίποτες δέξια ἀπὸ καίνα ποὺ ἔκαμε γιατὶ τὰ χρειάζονταν;» δὲν ήδιξ, δίχως νάνχηκαστε! ἀπὸ τὶς κάτω τάξεις, ποὺ «μὲ τὶς στερήσεις καὶ τὸν ἰδρώτα τους πορίζεται τὶς σχετικὲς ἀπολαύσεις τῆς» κατὰ τὸν κ. Ἀ. Πουλημένο πάλι: δὲν ξέρω ποιό σοφό του;

Σ' αὐτὰ λοιπὸν δέ μοὺ ἀποχριθεὶ! θετικὰ καὶ κατηγορηματικὰ δ. κ. Ἀ. Πουλημένος, μὲ τοὺς δρους ποὺ εἶπα κι ἀν δχει πράματις κατατὶς νέο νὰ πει πέρα ἀπὸ τὰ πέντε ψήφισμά του καὶ τὸ στερνὸ δέξ. Ἀλλιότικα τὸν εἰδοποιώ πώς καὶ στὸ ἔξις θὰ περιστώ, διν ἔννοείται τὸ φέρει δι λόγος, νὰ τὸν ξαναμημονέψω μὲ τὸν ίδιο τρέπο, δίχως νὰ τὸ δόσω απάντηση κι ἀφίοντάς τού νὰ φαιδρύνεται μὲ τὸ

φασισμένη γιὰ τὴν ὑστερηγὴ τὴν ἀμύνα.)

ΣΥΓΒΙΑ. «Οχι. Μίαν περιττό. Πχραπολύ ἴππηδεια λόγιας. Είστε τεχνίταις σ' δλες τὶς γλώσσες. Μετακινδύνετε σὲ πράξην ἀρχήτης καὶ πίστης αὐτὸς ποὺ δὲν είναι παρὰ ὑπολεγμός κ' ἐπιβούλη. Τὸ ἔργο ποὺ ἔμεινε στὴ μέση ἐπρεπε νὰ γαθῆ. Μὲ τὸ ίδιο τὸ χέρι ποὺ εἶχε τυπώσει στὸ πηλὸ τὸ σημάδι τῆς ζωῆς, μὲ τὸ ίδιο τὸ χέρι ἔσφιξε αὐτὸς τὸ δέρμα καὶ τὸ γύρισε ἐνάντι τῆς καρδίας του. Δὲν ἐδείλιασε νὰ βέλῃ ἐνάμερο στὸν ἔκυπτο του καὶ στὸ ἔργο του τὴν πιο σκοτεινὴ ἀβύσσο. Ο θάνατος πέρασε ἀπὸ ἔκει, κ' ἔχει κόψει καθε δισμό. «Ο, τις ἔμεινε στὴ μέση θὰ πάγι γαμένο. Τώρα ἔκεινος ξαναγεννήθηκε, είναι νέος ἀνθρώπος, ἀλλες δόξες ἀκόμα ποθεῖ. Στὰ μάτια του φάνηκε νέο φῶς· ἡ δύναμή του εἶν' ἀνυπόμινη νέα πλάσματα νὰ πλάση. «Ο, τις είναι πίσω του, δι, τις είναι πέρ' ἀπὸ τὴ σκιά, δὲν ἔχει πιά κακούμιχ δύναμη καὶ καμιάν ἀξία. Τὶ τού μέλει δὲν ένα; πιλίδις πηλὸς πεση καὶ γενήρ κορνιαχτός; Τὸν ἔχει ξεχασμένο. Θεναύρη νωπότερο γιὰ νὰ χύσῃ ἔκει τὴν πνοὴ τοῦ ξεναγεννημού του, γιὰ νὰ τὸν πλάσῃ δόμοιμα τῆς ίδεας ποὺ τώρα τὸν ἀνάθει. Κάτω δι παλιός δι πηλός! Πώς μπορεῖτε δεστές νὰ δείγνετε τὴν πεποιθησην

περασμένο καὶ τὸ τωρινὸ καὶ μὲ τὴν ἀνυπομονησαμοὺ νὰ δῶ τὸν κόσμο χωρὶς σκλάβους. Στὴν καρούδηα του γιὰ τὸ τελευταῖο, δὲν ἔχει σταλιὰ γνοιδ, δὲν δει ἐχα δίκιο ἢ ἀδικο, χαραχτηρίζοντας τὸν ἀντίθετος πόθους σὰν ἀγριες δρέμες, σὰ σάστισμα καὶ δὲ θυμούμαι τὶ ἀλλο. Τέλος, εὐχαριστώντας τὸν γιὰ τὸ γλωσσικὸ μάθημα, τὸν διαβεβαιώνω πώς συναιστάνομαι φαθιὰ τὴν παρατήρησή του νὰ γράψω στὸ ἔξις λιγότερα καὶ μὲ προσοχὴ περιστερη καὶ μένω μὲ τὴν ὑπόληψη ποὺ ἀνήκει.

ΠΕΤΡΟΣ ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ

Η ΣΑΒΑΝΩΣΤΡΑ

(Ἀπὸ τὰ «Juvenilia»)

Σὰν ἔρθη διαβανώστρα νὰ μὲ ντύσῃ,
«Οταν γιὰ μὲ στερνὴ στηριὴ προβάλῃ,
Στὰ στήθεα τὰ ψυχρὰ μὴ λησμονήσῃ
Τῆς» Αννας τὴν εἰκόνα νὰ μοῦ βάλῃ.

Μὲ τὰ μαλλιὰ τὸ στόμα νὰ μοῦ πλείσῃ
Ποὺ πήρα ἀπὸ τὸ ξανθό της τὸ κεφάλι
Καὶ τὸ ἀνθη στὸ πορνί μου νὰ σκορπίσῃ
Ποὺ μένουντε γυρμένα στὸ ἀνθογύναλι.

Ο νεκροδιάφτης μνῆμα νὰ μοῦ ἀνοίξῃ
Στὸ εὐωδιασμένο μέρος, ποὺ ὡς διαβάτης
Τὴν δψη της τὸ πρῶτο εἶχα ξανοίξη,

Κ' ἐκεῖ ποὺ κάπιος φίλος θὰ μὲ κι αἴρῃ
«Ἄς μην ξεχρῆ, τὰ μαῆρα γράμματα της,
Αντὶ λιβάνι ἀράδα νὰ μοῦ καΐη.

Σ. ΣΚΙΠΗΣ

Ἐκδοτική Εταιρεία δ «Φοῖβος» Αθήνα
ΑΓΙΣ ΘΕΡΟΣ:

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

- Όφειος τόμος ει: Άρον ἀπὸ 130 σελίδες, μὲ τάχιστουργήτα τῶν δημοτικῶν μὲς τραγουδιῶν.
- Εικόνες τοῦ ζωγράφου Π. ΡΟΥΜΠΟΥ.—Πρόλογος τοῦ ἀδότη.
- Ερμηνεία λέξεων.—Βιβλιογραφία.

Κάθε ἀντίτυπο δραχ. 3. Επιπλόηκαν καὶ 100 ἀριθμημένα σὲ χαρτὶ Ολλανδίας, καθένα δρ. 5.

Παραγγελίες μαζὶ μὲ ταχυδ. ἀπιταγές:

Ἐκδοτική Εταιρεία δ «Φοῖβος»

1 Κλεισθένη, Αθήνα

ἢ σὲ γραφεία τοῦ «ΝΟΥΜΑ», Ζήγρου 2.

Ο “ΝΟΥΜΑΣ”,

ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΚΕΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΡΟΜΗ ΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗ

Γιὰ τὴν Αθήνα δρ. 5.—Γιὰ τὶς Επαρχίες δρ
Γιὰ τὸ Εξωτερικὸ φρ. χρ. 10.

Γιὰ τὶς Επαρχίες δεζόμαστε καὶ τελμητες[2] δρ. τὴν τριήμηνα συντρομέτος.

Κανένας δὲ γράφεται συντρομητής δὲ στείλει μπροστὰ τὴν συντρομή του.

10 λεφτὰ τὸ φύλλο λεφτὰ 10

ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ. Στὰ κιόσκια (Σύνταγμα, Ομόνοια Εθν. Τράπεζα Υπ. Οικονομικῶν, Σταθμὸς Τροχιδρομού (Ακαδημία), Βουλή, Σταθμ. επόγειον Σιδερόδρομου Ομόνοια), στὰ κιόσκια Γαλατείας, στὰ βιβλιοπωλεῖα «Εστίας» Γ. Κολάρου καὶ Λακέτου (ἀντίκρυ στὴ Βουλή).

Στὴν Κέρκυρα, Πάτρα καὶ Βόλο, στὰ Πραγκερεῖα τῶν Εφημεριδῶν, στὸν Πύργο στὰ βιβλιοπωλεῖα δι τοῦ κ. Κ. Βαρουζῆ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΚΙΑ

Μία γυάμη—Κράτος γιὰ τὰ μάτια —Τὰ σκονισμένα γιαταγάνια—Αλυτο πρόβλημα —Κούφια λίγια.

ΤΙΣ ἐκλεψε γιὰ δὲν τὶς ἐκλεψε τὶς 165 χιλιάδες διπὸ τὸ ταμεῖο Πειραιῶς—Αιγαίνης δι Αποστολάκος: Νά, τὶ δὲν μπόγεσε νάποδειχτεῖ στὰν περιφυη δίκη τοῦ Κακουργοδικείου. «Οτι τὰ χρήματα κάμανε φτερά, εἶναι διποδειγμένο τιὰ δᾶ καὶ τρία χρόνια, ἀπὸ τὸ ποὺ ἀνακαλέσθηκε δι κατάχρηση. Τὰ χρήματα δύως αὐτά, ὥπως διποδειχτεῖ στὴ δίκη, δὲν παρθήκανε δὲ δειψανε μονομιστ, μὰ λίγα λίγα, μέσα σ' ἔνα δυὸ χρόνια, δι καὶ δὲ περσότερα. Καὶ μένα σ' ἔνα δυὸ χρόνια ἐπιθεωρήθηκε διὸ καὶ τρεῖς καὶ πεντάτετρες ἵμερος φογίες τὸ ταμεῖο διπὸ τοὺς οἰκονομικοὺς ἐπιθεωρητές, ἀπὸ διηγόσιος διπλ. ἐπιλέκτους ποὺ ἀκριβοπλεγώνουνται γιὰ νὰ δημιουργοῦν καταχραστές υπαλλήλους, διως διποδειχτεῖ στὴ δίκη τοῦ Αποστολάκου.

Περιττὰ τὰ περσότερα λόγια. Οὔτε δι πρώτη οὔτε δι δεύτερη φορὰ εἶναι ποὺ τὸ έπισημο Κράτος φεζιλεύεται τοῦ πανηγυρικὰ δὲ παζόμοια ζητήματα. Καὶ διὰ γάρ ποὺ νέα πάλ προδότες! δικού δι «Διεθνῆς Οικονομικῆς Ελεγχος», σ' δι, τι είναι στὴ δικαιοδοσία του, δὲν παρουσιάσε ποτὲ παρόμοια μασκαραλήκια, καλὸ θάτανε νὰν τὰ παραδώσουμε

(Μία μεταβολὴ διλλαγικὴ διλλάζει τὸ πρόσωπο τῆς Συλβίας Σεττάλα. Λέσ καὶ κάτι διστήθιστο καὶ φρεγκού γίνεται μέσα τῆς. Είναι σὰν τὸν ἀνθρώπο ποὺ μονομάς αιστάρεται ποὺ τὸν σφίγγει δια την πρώτη φανερωτεῖ, ἐνα κράμμα ποὺ ἔρτασε στὰ χέρια του, ποὺ τὸ τοχεῖ διαβαρεστο. Καὶ είμαι θέσιαι, καταταλαχθήκατε;—είμαι θέσιαι πώς θέρθη. Τις είναι στὸ δρόμο, έσως είναι καντά στὴν πόρτα. Θι λετε νὰ τὸν περιενούμε;

(Μία μεταβολὴ διλλαγικὴ διλλάζει τὸ πρόσωπο τῆς Συλβίας Σεττάλα. Λέσ καὶ κάτι διστήθιστο καὶ φρεγκού γίνεται μέσα τῆς. Είναι σὰν τὸν ἀνθρώπο ποὺ μονομάς αιστάρεται ποὺ τὸν σφίγγει δια την πρώτη φανερωτεῖ, ἐνα κράμμα ποὺ ἔρτασε στὰ χέρια του, ποὺ τὸ τοχεῖ διαβαρεστο. Η παλαιὰ μοῖρα τῆς φεγγιάς κυριεύει ἀναπάντερα τὴν ψυχὴ τῆς ἀμοδινητῆς γυναικας, τὴν πεντηκούντην σφίγγει μέσα στὴν περιθώλυμα καὶ σπραγάζει διλό